

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติผ่านนิทานครุภูมิปัญญาท้องถิ่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามหัวข้อ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้สื่อความหมายในการวิจัย

N	แทน	จำนวนกลุ่มเป้าหมาย
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
$\sum X$	แทน	ผลรวมคะแนนในกลุ่มทั้งหมด
X	แทน	จำนวนคะแนนเต็มในกลุ่ม
S.D	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ t-Dependent
*	แทน	มีนัยสำคัญที่ระดับ

ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติผ่านนิทานครุภูมิปัญญาท้องถิ่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการเขียนเปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาไทย ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติผ่านนิทานครุภูมิปัญญาท้องถิ่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน ครู ครูภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติผ่านนิทานครูภูมิปัญญาท้องถิ่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติผ่านนิทานครูภูมิปัญญาท้องถิ่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การวิเคราะห์ผลการทดลองการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติผ่านนิทานครูภูมิปัญญาท้องถิ่นกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กิจกรรมพึงเรื่องเล่าจากครูภูมิปัญญา 1 สัปดาห์ และปฏิบัติกิจกรรมจำนวน 12 กิจกรรม ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 1 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลงานนักเรียนจากการปฏิบัติกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติผ่านนิทานครูภูมิปัญญาท้องถิ่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

กิจกรรมการเรียนรู้	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D	ร้อยละ
กิจกรรมที่ 1 การใช้คำ	21	10	7.28	.46	72.80
กิจกรรมที่ 2 การสร้างประโยค	21	10	7.38	.58	73.80
กิจกรรมที่ 3 เรียงคำให้เป็นประโยค	21	10	7.57	.81	75.70
กิจกรรมที่ 4 การฝึกคิดที่หลากหลาย	21	10	7.85	.79	78.50
กิจกรรมที่ 5 การฝึกเขียนข้อความสั้น ๆ	21	10	6.71	1.30	67.10
กิจกรรมที่ 6 การเขียนประโยคจากภาพ	21	10	7.04	.74	70.40
กิจกรรมที่ 7 การเขียนเรื่องจากภาพต่อเนื่อง	21	10	6.85	.72	68.50
กิจกรรมที่ 8 การเขียนเรื่องจากภาพเดี่ยว	21	10	7.33	.57	73.30
กิจกรรมที่ 9 การเขียนความเรียงจากคำ	21	10	7.57	.67	75.70
กิจกรรมที่ 10 การเขียนแสดงความรู้สึจากภาพ	21	10	7.52	.74	75.20

กิจกรรมการเรียนรู้	N	คะแนน เต็ม	\bar{X}	S.D	ร้อยละ
กิจกรรมที่ 11 การเขียนต่อเรื่องให้จบ	21	10	7.57	.67	75.70
กิจกรรมที่ 12 การเขียนอย่างเสรี	21	10	8.04	.66	80.40
รวม	120	88.71	0.20	73.91	
เฉลี่ย	-	7.39	0.20	73.91	

จากตารางที่ 1 พบว่า กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ทุกกิจกรรม คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลงานนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.39 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 73.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.20 จะเห็นได้ว่านักเรียนทำคะแนนได้เป็นที่พอใจ โดยเฉพาะกิจกรรมการเขียนอย่างเสรีได้คะแนนร้อยละ 80.40 ทั้งนี้เป็นเพราะนิทานเรื่องปลาบู่ทองเป็นนิทานพื้นบ้านช่วงเวลาที่กำลังนำเสนอทางโทรทัศน์ ในวันเสาร์และวันอาทิตย์อย่างต่อเนื่อง เป็นที่สนใจของนักเรียนและบุคคลทั่วไปมาก นักเรียนเรียนรู้จากละครทางทีวี การพูดการสื่อสารการโต้ตอบของตัวละคร แล้วนักเรียนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเขียนผ่านนิทานที่ครูภูมิปัญญาเล่าได้ และยังเป็นเป็นโอกาสดีของผู้วิจัยและครูภูมิปัญญาที่นำมาเล่าให้นักเรียนฟังและผู้วิจัยนำมาบูรณาการเพื่อสอนทักษะการเขียนของนักเรียนได้อย่างดี ซึ่งเริ่มจากกิจกรรมการใช้คำจนถึงการเขียนอย่างเสรีเป็นไปด้วยความราบรื่น นักเรียนเรียนอย่างมีความรู้และมีความสุขดังจะเห็นได้จากการสอนต่อไปนี้คือ

เริ่มต้นชั่วโมงที่ 1 คุณแม่ทองอ่อน จันทะสอน (นักเรียนจะเรียกว่า “แม่ครู”) เริ่มเล่านิทานเป็นภาษาถิ่น จากการสังเกตของผู้วิจัย พบว่า ในระยะเริ่มต้นของกิจกรรม นักเรียนไม่แสดงพฤติกรรมใด ๆ ออกมา นอกจากฟังเฉย ๆ จนคุณแม่ทองอ่อนกระตุ้นว่า “ลูก ๆ อย่าฟังเฉย ๆ คើ ให้เขียนคำที่แม่ยกให้เบิ่งไว้หน้าคើ ครูเฟิ่นสิเอาไปสอบเขียนพวกเจ้าคើ” (ลูก ๆ อย่าฟังเฉย ๆ นะ ให้เขียนคำที่แม่ชูให้ดูไว้ ครูท่านจะนำไปสอบการเขียนพวกเรอนะ) เมื่อระยะกลาง ๆ กิจกรรม เด็กเริ่มคุ้นเคยและมีประสบการณ์การทำกิจกรรมกับครูภูมิปัญญามาก่อน จึงเริ่มเรียนอย่างสนุกสนาน มีการซักถามสอดแทรกความคิดเห็นกับครูภูมิปัญญา และกล้าพูดกับครูภูมิปัญญาว่า “แม่ครู ๆ ครับ อย่างวางเร็วหลายบัตรคำนะ ผมเขียนบ่ทัน” (แม่ครู ๆ ครับ อย่างวางบัตรคำเร็วหลายผมเขียนไม่ทันครับ) และมีการโต้ตอบ แสดงความคิดเห็น ซักถามกันไปเรื่อย ๆ อย่างสนุกสนานจนจบเรื่อง ในระยะท้าย ๆ ของกิจกรรม ครูภูมิปัญญาเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามให้เด็กแสดงความสามารถ โดยเล่านิทาน เรื่องปลาบู่ทองต่อกันคนละประโยคจนจบเรื่อง ผลจากการเขียนคำศัพท์นักเรียนส่วนใหญ่ได้คำศัพท์โดยเฉลี่ย 24 - 25 คำ

มีบางคำที่เขียนยาวและตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราและคำควบกล้ำ จะเขียนไม่ทัน เช่น คำว่า พระเจ้าพรหมทัต บันดาล อธิษฐาน ตำเรีจ เสรีาโศก ซึ่งครูต้องนำไปจัดกิจกรรมในขั้นต่อไป

ชั่วโมงที่ 2 นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 6 คน หาความหมายของคำและแต่งประโยค จากบัตรคำ คนละ 5 คำ ลงสมุดบันทึก แล้วเลือกคำ หรือประโยค 2 ประโยค ลงในชาร์ท ที่ครูเตรียมให้ โดยให้นักเรียนเขียนคำ เขียนประโยค ความหมาย ตกแต่งให้สวยงามเพื่อนำเสนอเพื่อน ๆ ต่อไป จากพฤติกรรมที่แสดงออก พบว่า นักเรียนรู้จักการแบ่งปัน เอื้อเฟื้อ เพื่อแบ่งอุปกรณ์การทำงาน เชื่อมโยงงานกันได้อย่างดี ดังภาพ

รูปภาพที่ 1 การแต่งประโยคจากนิทานเรื่องปลาบู่ทอง จากคำแนะนำของครู และครูภูมิปัญญา

รูปภาพที่ 2 ผลงานจากการแต่งประโยคจากนิทานเรื่องปลาบู่ทอง

ชั่วโมงที่ 3 นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเสนอภาพ และกิจกรรมที่ตนเอง แต่งประโยค สังเกตพฤติกรรมนักเรียน นักเรียนมีความรู้และมีความสุขจากการเรียนเป็นที่พอใจของครูและครูภูมิปัญญามาก

ข้อเสนอแนะจากครูภูมิปัญญาทั้งแม่ทองอ่อน จันทะสอน และครูภูมิปัญญาที่มาร่วม การสอนวันนั้นเสนอว่า “ครูชั้นโททศน์มันฉายนิทานที่บ้านอีก ครูเอ็นยามาชอยสอน แน่เคื้อ ยายอยากไห้ครูเฮ็ดจั่งซี่ละ ยายสิได้ใกล้ชิดกับครู กับเด็กน้อย ได้เว้าไห้เขาบ่ลืมนิทาน บ้านอิสานเฮา แม่ภูมิใจล้ำหลายเด๊ะ” (ครูถ้าโททศน์เขาฉายนิทานที่บ้านอีก ครูเรียก ยายมาชวยสอนหน่อยนะ ยายอยากไห้ครูสอนเขียนอย่างนี้อีก ยายจะได้ใกล้ชิดกับครู ลูกหลาน ยายจะเล่าไม่ไห้เขาลืม นิทานที่บ้านอิสานเรา แม่ภูมิใจมากนะ)

นักเรียนส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะว่า อยากไห้ครูนำนิทานที่ไห้ความบันเทิงทาง โททศน์มาสอนเขียนบ่อย ๆ การกำหนดเวลาในการทำจัดกิจกรรมการเรียนรู้นั้น ๆ อย่างเร่ง เวลาจนเกินไป พวกเราอยากไห้ครูยืดเวลาเป็นสอนทั้งวันเลย

จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายใช้สื่อเทคนิควิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ นักเรียน เกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุด ครูไห้กำลังใจเมื่อนักเรียนเกิดความท้อแท้จากกิจกรรม ครู เพิ่มความมั่นใจ เสริมแรงไห้เกิดในตัวผู้เรียน จนเกิดความรู้สึกล้ำคิด กล้าทำกิจกรรมได้ด้วย ตนเอง และในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ลำดับขั้นตอน เนื้อหาจากง่ายไปหายาก โดยพัฒนาการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการเขียน ใ้ให้นักเรียนฝึกทักษะ ได้ปฏิบัติฝึกคิด เกิดการเรียนรู้เป็นขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสูงขึ้น บรรยากาศในการเรียนไม่ตึงเครียด นักเรียนแสดงความสามารถได้อย่างเต็มที่ เกิดความคิด สร้างสรรค์ และนำความคิดดังกล่าวมาถ่ายทอดการเขียน จนสามารถเขียนนิทานเรื่องใหม่ได้ แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยตามแนวภาษา แบบธรรมชาติผ่านนิทานครูภูมิปัญญาท้องถิ่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีความสามารถด้านการเขียนดีขึ้น ดังจะเห็นได้จาก ผลการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 21 คน ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยผ่านนิทานครุภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราชญ์ผลดังนี้

ที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		เหมาะสม มากที่สุด	เหมาะสม มาก	เหมาะสม ปานกลาง	เหมาะสม น้อย	เหมาะสม น้อยที่สุด
1	การเล่านิทาน โดยครุภูมิปัญญาท้องถิ่น	21	-	-	-	-
2	คำศัพท์จากนิทานที่นำมาจัดการเรียน การสอน	21	-	-	-	-
3	การจัดลำดับกิจกรรมเนื้อหา ความเหมาะสม	19	2	-	-	-
4	ภาษาที่ใช้มีความชัดเจน เข้าใจได้ง่าย	19	2	-	-	-
5	การจัดกิจกรรมในแต่ละกิจกรรมมี ความครอบคลุมเนื้อหา	20	1	-	-	-
6	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	21	-	-	-	-
7	สื่อการสอนที่ใช้มีความเหมาะสมกับ กิจกรรมการเรียนรู้	20	1	-	-	-
8	เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมมี ความเหมาะสม	7	10	4	-	-
9	การประเมินผลตรงตามวัตถุประสงค์ และเชื่อถือได้	20	1	-	-	-
10	นักเรียนเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ ผ่านนิทานครุภูมิปัญญา	21	-	-	-	-
	รวม	189	17	4	-	-
	ค่าเฉลี่ย	90.00	8.09	1.91	-	-

จากตารางที่ 2 พบว่า การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยตามแนว การสอนภาษาแบบธรรมชาติ ผ่านนิทานครุภูมิปัญญาท้องถิ่น พบว่า นักเรียนเห็นว่าเหมาะสม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.00 เหมาะสมมากคิดเป็นร้อยละ 8.09 และเห็นว่าเหมาะสม

ปานกลาง ร้อยละ 1.91 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพมาก

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการเขียนเปรียบเทียบก่อนและหลัง
การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ
ผ่านนิทานครุภูมิปัญญาท้องถิ่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบทดสอบก่อนและ
หลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ ผ่านนิทานครุภูมิปัญญา
ท้องถิ่น

เลขที่	คะแนนแบบทดสอบ		D	D ²
	ก่อนเรียน (20)	หลังเรียน(20)		
1	12.00	16.00	4.00	16.00
2	11.00	14.00	3.00	9.00
3	12.00	15.00	3.00	9.00
4	9.00	14.00	5.00	25.00
5	10.00	14.00	4.00	16.00
6	10.00	14.00	4.00	16.00
7	8.00	14.00	6.00	36.00
8	9.00	13.00	4.00	16.00
9	12.00	15.00	3.00	9.00
10	13.00	16.00	3.00	9.00
11	13.00	17.00	4.00	16.00
12	10.00	14.00	4.00	16.00
13	10.00	15.00	5.00	25.00
14	14.00	18.00	4.00	16.00
15	8.00	14.00	6.00	36.00
16	14.00	17.00	3.00	9.00

เลขที่	คะแนนแบบทดสอบ		D	D ²
	ก่อนเรียน (20)	หลังเรียน(20)		
17	12.00	16.00	4.00	16.00
18	7.00	14.00	7.00	49.00
19	11.00	15.00	4.00	16.00
20	11.00	14.00	3.00	9.00
21	11.00	14.00	3.00	9.00
รวม	227	313	86	378
ค่าเฉลี่ย	10.81	14.90	t = 16.520**	
S.D.	1.940	1.300		
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	63.59	74.50		

จากตารางที่ 3 พบว่า การทดสอบคะแนนของผู้เรียนด้วยกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติผ่านนิทานครุภูมิปัญญาท้องถิ่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนก่อนเรียน เฉลี่ยเท่ากับ 10.81 คะแนนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 14.90 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบทั้งสองครั้ง พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย ตามแนวภาษาแบบธรรมชาติผ่านนิทานครุภูมิปัญญาท้องถิ่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยผ่านนิทานครุภูมิปัญญาท้องถิ่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยตามแนวภาษาแบบธรรมชาติผ่านนิทานครู ภูมิปัญญาท้องถิ่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลปรากฏดังตาราง

เกณฑ์การประเมิน	ผลการประเมิน ของนักเรียน		ระดับ ความพึงพอใจ
	\bar{X}	S.D	
1. ด้านเนื้อหา			
1.1 การนำเสนอเนื้อหาที่เรียนมีรูปแบบชัดเจน ไม่สับสนเข้าใจง่าย	4.29	.79	มาก
1.2 เนื้อหาเหมาะสมกับเวลาและชั้นที่เรียน	4.47	.69	มาก
1.3 เนื้อหาสอดคล้องคุณธรรม	4.20	.81	มาก
1.4 เนื้อหา มีความแปลกใหม่	4.67	.48	มากที่สุด
1.5 เนื้อหานำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.53	.61	มากที่สุด
รวม	4.43	.68	มากที่สุด
2. ด้านกระบวนการเรียนรู้			
2.1 กิจกรรมเร้าใจชวนให้ติดตาม	4.42	.49	มาก
2.2 กิจกรรมเหมาะสมเกิดการเรียนรู้ ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	4.18	.48	มาก
2.3 มีกิจกรรมใหม่ ๆ สอดแทรก ทำทนาย ให้เกิดการเรียนรู้	4.61	.78	มากที่สุด
2.4 กิจกรรมหลากหลายสอดคล้องความสนใจ	4.67	.50	มากที่สุด
2.5 กิจกรรมนำผู้เรียนเรียนรู้จากประสบการณ์ จริง	4.53	.63	มากที่สุด
รวม	4.48	.55	มากที่สุด

เกณฑ์การประเมิน	ผลการประเมิน ของนักเรียน		ระดับ ความพึงพอใจ
	\bar{X}	S.D	
3. ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้			
3.1 สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา	4.47	.59	มากที่สุด
3.2 ได้รับความสนใจผู้เรียน	4.78	.42	มาก
3.3 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย เรียนรู้ได้เร็ว	4.44	.72	มากที่สุด
3.4 มีสื่อประกอบทุกตอนทุกกิจกรรม	4.78	.42	มาก
รวม	4.63	.59	มากที่สุด
3.5 สร้างสื่อได้เองมีจุดเด่นน่าสนใจ	4.42	.78	มากที่สุด
3.6 ใบกิจกรรม ใบความรู้ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย	4.58	.66	มากที่สุด
3.7 ขั้นตอนในแต่ละกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.53	.66	มากที่สุด
3.8 คำชี้แจงในการปฏิบัติกิจกรรม ชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่สับสน	4.75	.42	มาก
3.9 สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ มีเพียงพอกับ จำนวนนักเรียน	4.78	.83	มากที่สุด
3.10 สื่อและอุปกรณ์สะดวกต่อการนำไปใช้	4.75	.42	มาก
รวม	4.63	.59	มากที่สุด
4. การวัดและประเมินผล			
4.1 แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	4.29	.78	มากที่สุด
4.2 แบบทดสอบแต่ละชุดช่วยให้ผู้เรียนทราบ ความก้าวหน้าในการเรียนของตนเอง	4.33	.79	มากที่สุด
4.3 ผู้เรียนมีโอกาสได้ทราบคะแนนของผลงาน ที่ตนเองทำ	4.73	.44	มากที่สุด
4.4 แบบทดสอบแต่ละชุดมีความยากง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน	4.36	.71	มากที่สุด
4.5 เมื่อทำแบบทดสอบผู้เรียนมีความพอใจใน คะแนนที่ตนเองทำได้	4.56	.50	มากที่สุด

เกณฑ์การประเมิน	ผลการประเมิน ของนักเรียน		ระดับ ความพึงพอใจ
	\bar{X}	S.D	
รวม	4.46	.64	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	4.51	.62	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย ผ่านนิทานครุภูมิปัญญาท้องถิ่น มีระดับความพึงพอใจจำแนกเป็นรายด้านคือด้านที่ 1 ด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .68 ด้านที่ 2 ด้านกระบวนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .55 ด้านที่ 3 ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .59 และด้านที่ 4 ด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .71 โดยรวมแล้วนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย ผ่านนิทานครุภูมิปัญญาท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 ซึ่งอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ความพึงพอใจของครุภูมิปัญญา เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทาน ผู้วิจัยได้จัดการสนทนากลุ่มเพื่อยืนยันข้อมูลและความถูกต้องพร้อมสัมภาษณ์ครุภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วยการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (Indepth Interview) ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์ที่ไม่มีกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับคำถาม และลำดับขั้นตอนของการสัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้าเป็นการพูดคุยตามธรรมชาติ (Naturalistic Inquiry) ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ดังนี้

2.1 ด้านความรู้สึกรู้สึกต่อการเข้าร่วมการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยผ่านนิทาน ครุภูมิปัญญารู้สึกดีใจและภูมิใจที่ได้นำความรู้ภูมิปัญญา ด้านนิทานมาถ่ายทอดให้กับเด็ก ๆ และรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ครูและชุมชนให้ความสำคัญเชิญไปร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทาน “แม่ปคิดว่าครูสืบทอดการเว้านิทานมาให้เด็กน้อยเขียนคำเขียนประโยค เขียนเรื่องใหม่ได้อีก” (แม่คิดไม่ถึงเลยว่า คุณครูจะนำการเล่านิทานให้เด็กฟังมาสอนการเขียนภาษาไทยให้กับเด็กได้) แม้แต่การที่เด็ก ๆ เข้าไปทำกิจกรรมกับตนในชุมชนซึ่งตนก็พร้อมที่จะเข้าร่วมกิจกรรมและทุ่มเทอย่างเต็มที่ “แม่ชอบนะคุณครู”

2.2 ด้านความเหมาะสมของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ฯ ครุภูมิปัญญาเห็นด้วยโดยให้สัมภาษณ์ว่า “นิทานที่เป็นของเก่าแก่ของบ้านเฮา แม่ปคิดว่ามันลืมนิทานประโยชน์กับ

การเขียนหนังสือได้ ครูนำมาสอนเด็กน้อยให้เขียนหนังสือเป็น แม่ติใจหลายเค็ดู” (ช่วยให้เด็กได้เรียนรู้นิทาน ของเก่าแก่พื้นบ้านอีสานเราได้รู้ที่มาวัฒนธรรม ประเพณี และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ไม่ใช่เรียนแต่วิชาการอย่างเดียววนำนิทานมาพัฒนาการเขียนก็ได้)

2.3 ด้านคุณค่าจากการเข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทาน

2.3.1 ด้านคุณค่าต่อตนเอง สรุปจากการสัมภาษณ์ได้ว่าทำให้เด็กและครู ภูมิปัญญาได้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเป็นไปแบบธรรมชาติใช้ภาษาแบบธรรมชาติ ซึ่งเด็ก ๆ ค้นเคยเมื่อครูนำมาจัดการเรียนการสอนได้ทำให้ภาษาถิ่นธรรมชาติมีคุณค่ายิ่งขึ้น และเห็นว่า เป็นโอกาสตนได้พัฒนาตนเองในการนำภูมิปัญญาเก่าแก่มาใช้จะ ได้ไม่ลืมหืมและให้เด็ก ๆ สืบทอดต่อไปอีกได้

2.3.2 ด้านคุณค่าต่อตัวครู สรุปจากการสัมภาษณ์ได้ว่า ครูก็ได้รับความรู้ นำไปถ่ายทอดให้นักเรียนได้ ครูไม่ได้รู้ทุกอย่างและปกติครูมักจะออกแต่ความคิดเห็น ครู ภูมิปัญญาเห็นว่า การที่ครูได้มาเรียนรู้ด้วยนั้นจะได้สืบทอดวัฒนธรรมเก่าแก่ของอีสานเราด้วย จะได้เป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดวัฒนธรรม ประเพณีต่าง ๆ ต่อเด็กได้ทุกระดับชั้น

2.3.3 ด้านคุณค่าต่อตัวเด็ก สรุปจากการสัมภาษณ์ได้ว่า ครูภูมิปัญญาเห็นว่า ภูมิปัญญาที่ตนเองสั่งสมมานานเกือบจะสูญหาย เมื่อครูกับเด็กมาเรียนรู้และเชิญไปร่วม กิจกรรม จึงอยากถ่ายทอดให้ลูกหลานไม่ให้สูญหายเพราะเสียดายภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ที่สั่งสมมาและให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า “สมัยนี้พ่อแม่ ครูบาอาจารย์พาเด็กห่างเหินผู้สูงอายุ คนเรียนก็เรียนไป คนแก่ก็แก่ไปไม่มีการนำมารวมกัน การที่ให้เด็กและผู้สูงอายุได้มาทำ กิจกรรมร่วมกันนั้น ทำให้เด็กและผู้สูงอายุมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมากขึ้น สังเกตได้จากเวลา เดินผ่านหรือเจอที่ไหน ก็จะทักทายและสวัสดิ หรือถามว่า คุณตาคุณยาย เมื่อไหร่จะมาสอน อีก เคี้ยวนี้เด็กเขาอยากรู้อะไรอะไรที่เป็นของพื้นบ้านเขาจะถามคุณตาคุณยายทำให้คุณตา คุณยายมีความสุขมากที่เด็ก ๆ ยังมีถึง”

2.3.4 ด้านข้อเสนอแนะที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน ภาษาไทยตามแนวภาษาแบบธรรมชาติผ่านนิทานครูภูมิปัญญา ครูภูมิปัญญาเสนอแนะว่า “นิทานที่เขานำมาออกอากาศในวันเสาร์ วันอาทิตย์เป็นเรื่องที่ทำการสอนได้ดี เพราะเด็ก ๆ จะดูแล้วย่นำมาซักถามผู้สูงอายุ ถึงแง่คิดหลาย ๆ อย่างสิ่งไหนที่เขาประยุกต์มากเกินไปผู้สูงอายุ จะได้อสอนเด็กให้รู้ไปในตัว และเสนอแนะอีกว่าครูควรมีเวลาให้เด็กมากกว่านี้ให้ครูภูมิปัญญา สอนเต็มวันก็ยังได้เลย ”

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ความพึงพอใจของครูผู้สอน 2 คนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานผ่านกรณีปัญหา ดังนี้

3.1 ด้านความรู้สึกต่อการจัดการเรียนรู้ ครูทุกคนรู้สึกดีใจ ประทับใจที่ได้เรียนรู้ และเห็นความมุ่งมั่นของผู้เฒ่าผู้แก่ที่อุทิศตนต่อลูกหลานมาก รู้สึกดีที่ทำให้เด็กได้สัมผัสกับกรณีปัญหาที่นำมาถ่ายทอดให้คงอยู่ตลอดไป

3.2 ด้านความเหมาะสม ของกิจกรรม ครูทุกคนเห็นด้วยเพราะเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับผู้เฒ่าผู้แก่ ได้เห็นความเอื้ออาทรระหว่างเด็กกับเด็กระหว่างเด็กกับผู้เฒ่าผู้แก่ผ่านการเรียนรู้โดยนิทานพัฒนาทักษะการเขียน “ขอนำมาใช้ด้วยนะ” คุณครูพิสมัย ยกมือวางษ์ กล่าว “หนูด้วยนะ” ครูละออง แสงรุ่ง กล่าวสนับสนุน

3.3 ด้านคุณค่า จากการเข้าร่วมกิจกรรม

3.3.1 ด้านคุณค่าต่อตัวเอง ครูทุกคนมีความเห็นทำนองเดียวกันว่า ทำให้ตนได้เรียนรู้วัฒนธรรมดั้งเดิม และนิทานพื้นบ้านในหลายรูปแบบได้เรียนรู้เทคนิคการถ่ายทอดวิธีการเรียนรู้ได้แนวคิดการสืบสานวัฒนธรรมด้านอื่น ๆ อีกมาก

3.3.2 ด้านคุณค่าต่อตัวครู ทุกคนมีความเห็นว่าทำให้เกิดการตระหนักรู้ในการสืบสาน นิทานพื้นบ้านสู่ห้องเรียน และมีแนวคิดในการสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้จากนิทานพื้นบ้านอีก

3.3.4 ด้านคุณค่าต่อตัวเด็ก ครูทุกคนมีความเห็นว่าทำให้เด็กได้ใกล้ชิดกับผู้สูงอายุ และได้เรียนรู้นิทานพื้นบ้านอย่างสนุกสนานมีความรู้ในการเขียนภาษาไทยดีขึ้น

3.3.5 ด้านข้อเสนอแนะที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ครู 1 คนให้ข้อเสนอแนะว่าควรจัดกิจกรรมนี้ให้ต่อเนื่อง และควรมีการพัฒนาการเขียนเรื่องสั้นต่อไปอีก

หลังการจัดการเรียนรู้ นักเรียน 21 คน ครูภูมิปัญญา และ ครู 2 คน บอกความพึงพอใจที่มีต่อการดำเนินการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นเมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด จึงถือได้ว่าการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติผ่านนิทานกรณีปัญหาท้องถิ่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพต่อการจัดการเรียนรู้ทุกด้าน